

Het onderstaande interview met Doshu Yoshigasaki is in april 2013 in Florence gehouden

Sensei, al vele jaren geeft u aikido-trainingen in Europa en elders in de wereld. U heeft een eigen school opgericht waarbinnen we aikido bestuderen als een kunst van het gevaar en een kunst van het leven. Vroeger zeiden we dat *ki* het gevolg is van eenwording van geest en lichaam. Tegenwoordig is het duidelijk dat geest en lichaam een en hetzelfde zijn, maar gedachten, die voortkomen uit het denkende deel van de geest, zijn vaak niet verbonden met het lichaam, terwijl de *original mind* één is met het lichaam. Kunt u uitleggen hoe belangrijk de term *ki* is in dit verband?

Aikido is begonnen met Takeda, een van de laatste samurai die zijn vaardigheden met het zwaard toepaste op technieken zonder zwaard. Deze ongewapende technieken zijn de basis geworden van aikido.

Er waren oorspronkelijk geen aikido-technieken met wapens: alleen blote handen. Morihei Ueshiba, die een leerling van Takeda was, introduceerde de filosofie van de Omoto-religie en voegde technieken met zwaard, bokken (naginata) en de korte staf (jo) toe. Tot het overlijden van Takeda kon hij echter niet in alle vrijheid les geven.

Na Takeda's overlijden begon Ueshiba zijn religieuze ideeën te verwerken in de technieken. Hij ging ook de filosofische concepten van zijn religie verwerken in zijn lessen, maar veel studenten konden zijn uitleg niet aanvaarden omdat die in oorsprong religieus was, en richtten zich vooral op het lichamelijke aspect. Hun technieken waren dus puur lichamenlijk, zonder filosofie, zonder bestudering van de geest. De helft van het Japanse aikido is gebaseerd op uiterlijke vorm.

Na de oorlog (WO II) begon Ueshiba's filosofie ook het technische aspect te veranderen en veel van zijn leerlingen begrepen deze verandering in de technieken niet. Omdat Ueshiba geen logische uitleg gaf, konden alleen enkele leerlingen, met begrip van de religieuze achtergrond, het mentale aspect van de technieken proberen te begrijpen.

Koichi Tohei sensei had getraind bij Tempu Nakamura en vanuit die invalshoek probeerde hij de lessen van Ueshiba te begrijpen, met name het concept 'mind moves body', en begon dit mentale aspect te onderwijzen onder de naam *ki*.

Omdat Tohei sensei zelf niet theoretisch aangelegd was, kreeg hij hierbij de hulp van zijn vrouw, en hij ontwikkelde zo een theorie gebaseerd op de 'vier principes', bijna als een of andere religie. Het is bekend dat Tohei in zijn latere jaren niet gelukkig was met de manier waarop die theorie verder is ontwikkeld tot een geheel met 33 principes.

Het theoretische probleem was het feit dat het afhing van een beperkt begrip van wetenschap, met name wiskunde. De theorie die hij ontwikkelde had het schijnbare voordeel dat iedereen hem kon begrijpen, maar de theorie blokkeerde wel verdere vooruitgang in de jaren erna.

Ik ben erin geslaagd om dit probleem op te lossen zonder gebruik te maken van materie-wetenschappen en wiskunde gebaseerd op het concept van punten. Mijn trainingen gaan uit van een theorie van het leven en de wiskunde van de lijn.

Sensei, kunt u dit laten zien? Hoe kun je leren wat *ki* is in de methode die u onderwijst?

Hoewel in het Chinees en het Japans het begrip 'ki' met hetzelfde teken (kanji) wordt geschreven, betekenen 'ki' in het Japans en 'qi' in het Chinees verschillende dingen, wat met name voor Europeanen erg verwarrend is. Voor ons, in het geval van aikido-training, is alleen de Japanse betekenis interessant.

In de Japanse taal zijn er woorden die het concept van eenheid in mentale zin uitdrukken, bijvoorbeeld 'ku' and 'mu'. Daarentegen is 'ki' een uitdrukking die nauw verbonden is met het dagelijks leven van de Japanner. De betekenis van 'ki' kan niet duidelijk worden uitgedrukt, of misschien moeten we zeggen dat 'ki' staat voor iets dat niet duidelijk is.

Het woord 'ki' is op zichzelf niet belangrijk, maar uitgaande van dit woord, kunnen we proberen ons begrip te verdiepen. Ki is iets dat niet in woorden kan worden uitgedrukt, omdat het mentale activiteiten zonder woorden uitdrukt, een gave die we allemaal hebben vanaf onze geboorte, totdat we een taal leren.

In deze zin kunnen we ki 'original mind' noemen. Deze 'original mind' is één met het lichaam, zoals bij dieren en kinderen. Dat is waarom dieren en kinderen altijd spontaan zijn.

Later, wanneer taal belangrijker wordt, begint de activiteit van het denken en vaak is het zo dat deze activiteit los staat van de activiteit van het lichaam, wat aanleiding kan geven tot conflicten.

Deze conflicten zijn niet goed voor een krijgskunst, omdat ze het vermogen om te handelen in een echte situatie beperken. Normaal treden zulke conflicten in sport niet op, omdat we vanaf het begin al weten wat van ons is.

Ki-training is het waarnemen van dit concept en het toepassen in het dagelijks leven. Dit is 'ki in het dagelijks leven', en langs die weg kunnen we beginnen te begrijpen wat de verbanden zijn tussen 'original mind', 'thinking mind' en de beweging van het lichaam. En dat is de 'ki' in 'aikido'.

(vertaling: Nico Poppelier)